KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.9.2022 r.
COM(2022) 476 final/2

2022/0293 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2020/1348 w sprawie udzielenia Republice Chorwacji tymczasowego wsparcia na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/672 w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej, jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Rozporządzenie Rady (UE) 2020/672 („rozporządzenie w sprawie SURE”) określa ramy prawne udzielania pomocy finansowej Unii państwom członkowskim, które w wyniku pandemii COVID-19 doświadczają poważnych zakłóceń gospodarczych lub są nimi istotnie zagrożone. Wsparcie w ramach SURE służy finansowaniu przede wszystkim mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy lub podobnych środków służących ochronie pracowników i osób samozatrudnionych, a tym samym zmniejszeniu skali bezrobocia i utraty dochodów, a dodatkowo także finansowaniu niektórych środków ochrony zdrowia, w szczególności w miejscu pracy.

6 sierpnia 2020 r. Chorwacja zwróciła się do Unii o pomoc finansową, a 25 września 2020 r. Rada, w drodze decyzji wykonawczej (UE) 2020/1348, przyznała Chorwacji pomoc finansową, aby uzupełnić krajowe działania w celu uwzględnienia wpływu pandemii COVID-19 oraz odpowiedzieć na konsekwencje społeczno-gospodarcze tej pandemii dla pracowników.

25 lipca 2022 r. Chorwacja ponownie zwróciła się z wnioskiem o pomoc finansową Unii na podstawie rozporządzenia w sprawie SURE.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia w sprawie SURE Komisja skonsultowała się z władzami chorwackimi w celu zweryfikowania nagłego i znacznego wzrostu faktycznych wydatków związanych bezpośrednio z chorwackimi instrumentami rynku pracy spowodowanego przez pandemię COVID-19. Dotyczy to w szczególności następujących już istniejących środków, o których mowa w decyzji wykonawczej Rady (UE) 2020/1348:

a) istniejącego środka zapewniającego dofinansowanie wynagrodzeń pracowników dla przedsiębiorstw, które odnotowały spadek przychodów w porównaniu z 2019 r., pod warunkiem że nie rozwiązano stosunku pracy. W marcu 2020 r. kwotę wsparcia ustanowiono na 3 250 HRK na pracownika zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy, a od kwietnia 2020 r. ustanowiona kwota miesięcznego wsparcia wynosiła 4 000 HRK na pracownika zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy. Kwota wsparcia na pracownika pozostaje niezmieniona w okresie obowiązywania środka, ale z czasem, w zależności od warunków ekonomicznych, zmieniane są sektory kwalifikujące się do wsparcia. W okresie od listopada 2020 r. do czerwca 2021 r. przedsiębiorstwa zamknięte na mocy decyzji organów krajowych otrzymują wsparcie na każdego pracownika zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy, przy czym wysokość tego wsparcia zależy od liczby dni, w których przedsiębiorstwo było zamknięte, ale nie może przekraczać 4 000 HRK za pełny miesiąc takiego zamknięcia. Stosowania tego środka zaprzestano z końcem czerwca 2022 r.

b) istniejącego środka zapewniającego wsparcie ze względu na tymczasowe zmniejszenie czasu pracy[1] w okresie od czerwca 2020 r. do grudnia 2022 r. dla przedsiębiorstw zatrudniających co najmniej 10 pracowników, które prowadzą działalność w dowolnym

[1] Spadek zagregowanego miesięcznego czasu pracy (tj. wszystkich pracowników) o co najmniej 10 % w okresie od czerwca do grudnia 2020 r. w porównaniu z analogicznym miesiącem poprzedniego roku. Począwszy od stycznia 2021 r. spadek miesięcznego czasu pracy musi wynosić co najmniej 20 % w porównaniu z podobnym miesiącem poprzedniego roku.

sektorze, pod warunkiem że nie rozwiązano stosunku pracy. W ramach tego środka można udzielić wsparcia w wysokości do 2 000 HRK miesięcznie na pracownika. Środek ten podlega wykonaniu do końca grudnia 2022 r.

Chorwacja przekazała Komisji stosowne informacje.

Uwzględniając dostępne dowody, Komisja zwraca się do Rady z wnioskiem o przyjęcie decyzji wykonawczej o udzieleniu Chorwacji pomocy finansowej na podstawie rozporządzenia w sprawie SURE w celu wsparcia powyższych środków.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek jest w pełni zgodny z rozporządzeniem Rady (UE) 2020/672, na podstawie którego jest przedkładany.

Niniejszy wniosek stanowi uzupełnienie innego instrumentu prawnego Unii przewidującego udzielenie wsparcia państwom członkowskim w sytuacjach nadzwyczajnych, a mianowicie rozporządzenia Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiającego Fundusz Solidarności Unii Europejskiej („rozporządzenie (WE) nr 2012/2002"). 30 marca 2020 r. przyjęto rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/461, które zmienia powyższy instrument w celu rozszerzenia jego zakresu w sposób, który uwzględnia poważne sytuacje kryzysowe dotyczące zdrowia publicznego, oraz określa konkretne działania kwalifikujące się do finansowania.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek jest jednym z licznych środków opracowanych w odpowiedzi na obecną pandemię COVID-19, takich jak „inicjatywa inwestycyjna w odpowiedzi na koronawirusa", i stanowi uzupełnienie innych instrumentów wspierających zatrudnienie, takich jak Europejski Fundusz Społeczny i Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) / InvestEU. Wykorzystując operacje zaciągania i udzielania pożyczek jako wsparcie państw członkowskich w konkretnym przypadku pandemii COVID-19, wniosek ten jest wykorzystywany przez państwa członkowskie na drugiej linii obrony, na potrzeby finansowania mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz podobnych rozwiązań, co może pomóc w ochronie miejsc pracy, a tym samym pracowników i osób samozatrudnionych, przed ryzykiem bezrobocia.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą prawną niniejszego instrumentu jest rozporządzenie Rady (UE) 2020/672.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Niniejszy wniosek jest odpowiedzią na wniosek państwa członkowskiego i stanowi wyraz europejskiej solidarności poprzez udzielenie pomocy finansowej Unii w formie tymczasowych pożyczek na rzecz państwa członkowskiego dotkniętego pandemią COVID-19. Taka pomoc finansowa pozwala sprostać – na drugiej linii obrony – zwiększonym wydatkom publicznym rządu, w sposób tymczasowy i w odniesieniu do mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz podobnych rozwiązań. Pomoże ona państwom członkowskim w ochronie miejsc pracy, a tym samym w ograniczeniu narażenia pracowników i osób samozatrudnionych na ryzyko bezrobocia i utraty dochodów.

Wsparcie takie pomoże ludności cierpiącej z powodu kryzysu oraz przyczyni się do ograniczenia bezpośrednich skutków społecznych i gospodarczych spowodowanych obecnym kryzysem związanym z COVID-19.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności. Nie wykracza on poza to, co jest konieczne, by osiągnąć cele instrumentu.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Ze względu na pilną potrzebę przygotowania wniosku w celu jego szybkiego przyjęcia przez Radę nie można było przeprowadzić konsultacji z zainteresowanymi stronami.

- **Ocena skutków**

Z uwagi na pilny charakter wniosku nie przeprowadzono oceny skutków.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Komisja powinna mieć możliwość zaciągania pożyczek na rynkach finansowych w celu udzielenia pożyczek państwom członkowskim wnioskującym o pomoc finansową w ramach instrumentu SURE.

Oprócz gwarancji udzielanych przez państwa członkowskie przewidziano także inne zabezpieczenia na potrzeby zapewnienia stabilności finansowej systemu:

- rygorystyczne i zachowawcze podejście do zarządzania finansowego;
- stworzenie portfela pożyczek, co ogranicza w przypadku poszczególnych państw członkowskich ryzyko koncentracji, roczną ekspozycję i nadmierną ekspozycję, zapewniając jednocześnie przyznanie wystarczających zasobów państwom najbardziej potrzebującym; oraz
- możliwość rolowania długu.

2022/0293 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2020/1348 w sprawie udzielenia Republice Chorwacji tymczasowego wsparcia na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/672 w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej, jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2020/672 z dnia 19 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia europejskiego instrumentu tymczasowego wsparcia w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej (SURE), jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19[2], w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na wniosek Chorwacji z 6 sierpnia 2020 r. Rada, w drodze decyzji wykonawczej (UE) 2020/1348[3], przyznała Chorwacji pomoc finansową w postaci pożyczki o wartości nieprzekraczającej 1 020 600 000 EUR, o maksymalnym średnim okresie zapadalności wynoszącym 15 lat i okresie dostępności wynoszącym 18 miesięcy, w celu uzupełnienia krajowych działań podejmowanych przez Chorwację na rzecz łagodzenia wpływu pandemii COVID-19 oraz w reakcji na konsekwencje społeczno-gospodarcze tej pandemii dla pracowników.

(2) Pożyczka miała być wykorzystana przez Chorwację na sfinansowanie mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy i podobnych środków, o których mowa w art. 3 decyzji wykonawczej (UE) 2020/1348.

(3) Pandemia COVID-19 wyłączyła znaczną część ludności Chorwacji z aktywności zawodowej. Wciąż prowadzi to do nagłego i poważnego wzrostu wydatków publicznych w Chorwacji w odniesieniu do środków, o których mowa w art. 3 lit. a) i b) decyzji wykonawczej (UE) 2020/1348.

(4) Pandemia COVID-19 oraz nadzwyczajne środki wdrożone przez Chorwację w latach 2020, 2021 i 2022, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się pandemii oraz złagodzić jej skutki społeczno-gospodarcze i zdrowotne, mają ogromny wpływ na finanse publiczne. W 2020 r. deficyt i dług sektora instytucji rządowych i samorządowych w Chorwacji wynosiły odpowiednio 7,3 % i 87,3 % produktu krajowego brutto (PKB), a pod koniec 2021 r. ich poziomy zmniejszyły się odpowiednio do 2,9 % i 79,8 %.

[2] Dz.U. L 159 z 20.5.2020, s. 1.

[3] Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2020/1348 z dnia 25 września 2020 r. w sprawie udzielenia Republice Chorwacji tymczasowego wsparcia na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/672 w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej, jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19, Dz.U. L 159 z 20.5.2020, s. 1.

Według prognozy Komisji z wiosny 2022 r.na koniec 2022 r. deficyt oraz dług sektora instytucji rządowych i samorządowych w Chorwacji wyniosą odpowiednio 1,8 % i 73,1 % PKB. Jak wynika ze śródokresowej prognozy Komisji z lata 2022 r., przewiduje się, że w 2022 r. PKB Chorwacji wzrośnie o 3,4 %.

(5) 25 lipca 2022 r. Chorwacja zwróciła się do Unii o dodatkową pomoc finansową w wysokości 550 000 000 EUR, przeznaczoną na dalsze uzupełnienie krajowych działań podejmowanych przez to państwo w latach 2020, 2021 i 2022 na rzecz łagodzenia wpływu pandemii COVID-19 oraz w reakcji na jej konsekwencje społeczno-gospodarcze dla pracowników. W szczególności Chorwacja przedłużyła dodatkowo i zmieniła mechanizmy zmniejszonego wymiaru czasu pracy i podobne środki wskazane w motywach 6–7.

(6) Na podstawie ustawy o rynku pracy[4] Chorwacja wprowadziła środek zapewniający dofinansowanie wynagrodzeń pracowników na rzecz przedsiębiorstw, które odnotowały spadek przychodów w porównaniu z 2019 r.[5], pod warunkiem że nie rozwiązano stosunku pracy. W marcu 2020 r. kwotę wsparcia ustanowiono na 3 250 HRK na pracownika zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy, a od kwietnia 2020 r. ustanowiona kwota miesięcznego wsparcia wynosiła 4 000 HRK na pracownika zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy. Kwota wsparcia na pracownika pozostaje niezmieniona w okresie obowiązywania środka, ale z czasem, w zależności od warunków ekonomicznych, zmieniane są sektory kwalifikujące się do wsparcia. W okresie od listopada 2020 r. do czerwca 2021 r. przedsiębiorstwa zamknięte na mocy decyzji organów krajowych otrzymują wsparcie na każdego pracownika zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy, przy czym wysokość tego wsparcia zależy od liczby dni, w których przedsiębiorstwo było zamknięte, ale nie może przekraczać 4 000 HRK za pełny miesiąc takiego zamknięcia. Środek ten stanowi przedłużenie środka, o którym mowa w art. 3 lit. a) decyzji wykonawczej Rady (UE) 2020/1348, zgodnie z decyzją rady administracyjnej chorwackiej Służby Zatrudnienia przyjętą 20 marca 2020 r. i zmienioną 25 marca, 7 kwietnia, 9 kwietnia, 6 maja, 28 maja, 18 czerwca, 25 czerwca, 10 lipca i 29 lipca, 7 września, 22 października, 4 listopada i 4 grudnia 2020 r. Dalsze zmiany wprowadzone przez chorwacką Służbę Zatrudnienia zostały przyjęte również w 2021 r., w drodze decyzji z 8 stycznia, 21 stycznia, 3 marca, 15 kwietnia, 30 kwietnia, 31 maja, 23 lipca, 25 sierpnia, 29 września, 15 października, 4 listopada oraz w 2022 r. w drodze decyzji z 27 stycznia i 31 maja[6]. Stosowania tego środka zaprzestano z końcem czerwca 2022 r.

(7) Na mocy „ustawy o rynku pracy” Chorwacja wprowadziła ponadto środek zapewniający wsparcie ze względu na tymczasowe zmniejszenie czasu pracy[7] w okresie od czerwca 2020 r. do grudnia 2022 r. dla przedsiębiorstw zatrudniających co najmniej 10 pracowników, które prowadzą działalność w dowolnym sektorze, pod

---

[4] Dziennik Urzędowy 118/18, 32/20.

[5] Kryterium spadku przychodów wynosiło 20 % w okresie od marca do maja 2020 r. i 50 % w okresie od czerwca do grudnia 2020 r., a począwszy od stycznia 2021 r. konieczne jest jedynie wykazanie zmniejszenia przychodów w porównaniu z analogicznym miesiącem 2019 roku.

[6] Decyzje są dostępne pod adresem: https://www.hzz.hr/o-hzz/upravno-vijece/upravno-vijece_sjednice-2021.php

[7] Spadek zagregowanego miesięcznego czasu pracy (tj. wszystkich pracowników) o co najmniej 10 % w okresie od czerwca do grudnia 2020 r. w porównaniu z analogicznym miesiącem poprzedniego roku. Począwszy od stycznia 2021 r. spadek miesięcznego czasu pracy musi wynosić co najmniej 20 % w porównaniu z podobnym miesiącem poprzedniego roku.

warunkiem że nie rozwiązano stosunku pracy. W ramach tego środka można udzielić wsparcia w wysokości do 2 000 HRK miesięcznie na pracownika. Środek ten stanowi przedłużenie środka, o którym mowa w art. 3 lit. b) decyzji wykonawczej Rady (UE) 2020/1348, zgodnie z decyzją rady administracyjnej chorwackiej Służby Zatrudnienia przyjętą 29 czerwca 2020 r. i zmienioną 10 lipca i 22 października 2020 r., do której dalsze zmiany wprowadzono 8 stycznia 2021 r. i 27 stycznia 2022 r.[8]. Środek ten podlega wykonaniu do końca grudnia 2022 r.

(8) Chorwacja spełnia warunki dotyczące zwrócenia się z wnioskiem o pomoc finansową, które określono w art. 3 rozporządzenia (UE) 2020/672. Chorwacja przedstawiła Komisji odpowiednie dowody potwierdzające, że faktyczne wydatki publiczne wzrosły o 2 220 567 523 EUR w okresie od 1 lutego 2020 r. do końca kwietnia 2022 r. w związku ze środkami krajowymi przyjętymi w celu złagodzenia skutków społeczno-gospodarczych pandemii COVID-19. Stanowi to nagły i znaczny wzrost, ponieważ dotyczy on również przedłużenia lub zmiany istniejących środków krajowych bezpośrednio dotyczących mechanizmu zmniejszonego wymiaru czasu pracy i podobnych instrumentów rynku pracy, które obejmują znaczną część przedsiębiorstw i ludności aktywnej zawodowo w Chorwacji. Chorwacja zamierza sfinansować 631 536 540 EUR zwiększonej kwoty wydatków ze środków unijnych, a 18 430 983 EUR – ze środków własnych.

(9) Komisja skonsultowała się z Chorwacją oraz zweryfikowała nagły i znaczny wzrost faktycznych wydatków publicznych związanych bezpośrednio z mechanizmami zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz podobnymi środkami, o których mowa we wniosku z 25 lipca 2022 r., zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) 2020/672.

(10) Należy zatem udzielić pomocy finansowej, aby pomóc Chorwacji w przezwyciężeniu skutków społeczno-gospodarczych poważnych zakłóceń gospodarczych spowodowanych przez pandemię COVID-19. Komisja powinna podejmować decyzje dotyczące terminów zapadalności, wysokości i uruchamiania transz i podtransz w ścisłej współpracy z organami krajowymi.

(11) Ponieważ okres dostępności wskazany w decyzji wykonawczej (UE) 2020/1348 upłynął, potrzebny jest nowy okres dostępności dodatkowej pomocy finansowej. Okres dostępności pomocy finansowej udzielonej decyzją wykonawczą (UE) 2020/1348 należy przedłużyć o 21 miesięcy, w związku z czym łączny okres dostępności powinien wynosić 39 miesięcy od pierwszego dnia po dniu, w którym decyzja wykonawcza (UE) 2020/1348 stała się skuteczna.

(12) Chorwacja i Komisja powinny uwzględnić niniejszą decyzję w umowie pożyczki, o której mowa w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/672.

(13) Niniejsza decyzja powinna pozostawać bez uszczerbku dla wyniku procedur dotyczących zakłóceń funkcjonowania rynku wewnętrznego, które mogą zostać podjęte, w szczególności zgodnie z art. 107 i 108 TFUE. Niniejsza decyzja nie uchyla obowiązku powiadomienia Komisji przez państwo członkowskie, na podstawie art. 108 TFUE, o przypadkach potencjalnej pomocy państwa.

(14) Chorwacja powinna regularnie przedstawiać Komisji informacje dotyczące realizacji planowanych wydatków publicznych, aby umożliwić Komisji ocenę stopnia realizacji tych wydatków przez Chorwację.

[8] Decyzje są dostępne pod adresem: https://www.hzz.hr/o-hzz/upravno-vijece/upravno-vijece_sjednice-2021.php

(15) Decyzję o udzieleniu pomocy finansowej podjęto, uwzględniając istniejące i przewidywane potrzeby Chorwacji, a także już przedłożone lub planowane wnioski pozostałych państw członkowskich o pomoc finansową na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/672, z uwzględnieniem zasad równego traktowania, solidarności, proporcjonalności i przejrzystości,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji wykonawczej (UE) 2020/1348 wprowadza się następujące zmiany:

(1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Unia udziela Chorwacji pożyczki do maksymalnej wysokości 1 570 600 000 EUR. Maksymalny średni okres zapadalności pożyczki wynosi 15 lat.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Okres dostępności pomocy finansowej udzielonej na podstawie niniejszej decyzji wynosi 39 miesięcy od pierwszego dnia, w którym niniejsza decyzja stała się skuteczna.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Warunkiem uruchomienia pierwszej transzy jest wejście w życie umowy pożyczki, o której mowa w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/672. Kolejne transze uruchamiane są na warunkach określonych w tej umowie pożyczki lub, w stosownych przypadkach, warunkiem ich uruchomienia jest wejście w życie addendum do tej umowy pożyczki lub zmienionej umowy pożyczki zawartej między Chorwacją a Komisją, zastępującej pierwotną umowę pożyczki.”;

(2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Chorwacja może finansować następujące środki:

a) dofinansowanie na utrzymanie zatrudnienia w sektorach dotkniętych COVID-19, zgodnie z art. 35 i 36 »ustawy o rynku pracy«, przewidziane w »decyzji (chorwackiej) Służby Zatrudnienia z dnia 20 marca 2020 r.«, z późniejszymi zmianami wprowadzonymi w drodze decyzji podjętych 25 marca, 7 kwietnia, 9 kwietnia, 6 maja, 28 maja, 18 czerwca, 25 czerwca, 10 lipca i 29 lipca, 7 września, 22 października, 4 listopada i 4 grudnia 2020 r. Dalsze zmiany wprowadzone przez chorwacką Służbę Zatrudnienia zostały przyjęte również w 2021 r. w drodze decyzji z 8 stycznia, 21 stycznia, 3 marca, 15 kwietnia, 30 kwietnia, 31 maja, 23 lipca, 25 sierpnia, 29 września, 15 października, i 4 listopada; oraz w 2022 r. – w drodze decyzji z 27 stycznia i 31 maja oraz

b) pomoc z tytułu skrócenia czasu pracy zgodnie z art. 35 i 36 »ustawy o rynku pracy«, przewidzianą w »decyzji (chorwackiej) Służby Zatrudnienia z dnia 29 czerwca 2020 r.« z późniejszymi zmianami z 10 lipca i 22 października 2020 r., zmienionej ponownie 8 stycznia 2021 r. i 27 stycznia 2022 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Chorwacji.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący